

Редакційне

Христос Воскрес! Радіє світ!

“Христос воскрес! Воістину воскрес!
Цим привітом наші вірні християни виявляють віру в Христове воскресіння. Це час радості, бо Пасха це перемога життя над смертю й запрошення до того, щоб прийняти компроміс з Христом в нашому житті, яке не засуджене на смерть, але піднесене до життя по взору Христа якого смерть не перемогла, а в якому запанувало славне і непереможне життя забезпечене всім силою воскресіння Христового.

В цілій Церкві радісна пісня несе вістку про Христове Воскресіння. Він живий. Ісус Христос є паном усіх ним відкуплених в Його смерті й воскресінні! Святкуємо воскресіння Христа, яке нам запевняє повне життя. Господь воскрес, він живий і присутній між нами! Ця певність наповняє серця всіх невисказаними почуваннями надії на життя.

Його воскресіння творить новим все створіння. Смерть і гріх стали переможені. Запевнене нове життя всім хто уповає на спасаючу силу Бога. Через Христове воскресіння, хрест став символом перемоги і любови Бога до людей. Святкуємо певність, що його воскресіння нам віддає надію на нове життя в повноті.

Святкувати воскреслого Христа це відновити погляд і бачити все нове, яке приходить на світ і зроджує запевнення на нове життя: надія, яка повертається до людських спроневірених сердець, відданість багатьох людей доброї волі, які віддаються службі для потребуючих; зріст усіх і переконання їхньої відповідальності в справі миру, життя і пошани до всього створіння, до доквілля.

Все те набирає вартості коли перестає бути лише простим людським виявом і перетворюється в християнський компроміс зі життям, яке перемагає смерть.

Святкувати Пасху це зобов'язатися новим компромісом в усіх проявах життя!

Editorial

Cristo Ressuscitou! Rejubila o universo!

“O Senhor ressuscitou, aleluia!”. Este é o nosso grito de alegria e exultação. É neste clima que celebramos o Tempo Pascal. É tempo de alegria, porque a Páscoa é um convite para assumirmos um compromisso de vida.

Ressoa na Igreja o anúncio pascal: O Senhor ressuscitou, aleluia! Ele está vivo! Jesus Cristo é o Senhor dos vivos e dos mortos! Celebramos a ressurreição de Cristo que nos garante uma vida em plenitude. O Senhor ressuscitou, ele está vivo e presente no meio de nós! Esta certeza que celebramos inunda todo o nosso ser.

Sua ressurreição torna novas todas as coisas. A morte e o pecado são vencidos. É dada vida nova àqueles que confiam no poder salvador e libertador de Deus. Pela ressurreição de Cristo, a cruz torna-se sinal de vitória, amor de Deus e salvação da humanidade. Celebramos a certeza de que a sua ressurreição nos devolve a esperança de uma vida em plenitude.

Celebrar o Cristo ressuscitado é ter olhos novos para ver o novo acontecendo onde a vida está brotando: a esperança que volta a um coração desanimado, o desprendimento de muitos voluntários que se dedicam aos mais variados serviços; o crescimento na direção de todos terem maior consciência de sua responsabilidade na paz, na vida, na preservação do ambiente.

Tudo isso ganha mais importância quando deixa de ser apenas um gesto humanitário, para se tornar também um compromisso cristão com a vida que vence a morte.

Celebrar a Páscoa é, portanto, comprometer-se de novo e de forma nova com o resgate da vida em todas as manifestações!

Намірення за Євангелізацію

ЗА МЕДЕЧНІ ПРАЦІВНИКИ.

Щоб прихильність медичних працівників які опікуються хворими і старшими, особливо в бідних країнах, були підтримані урядами та місцевими громадами.

“І ходив Ісус по всій Галилеї, навчаючи по їхніх синагогах, звіщаючи Добру Новину про Царство й вигоюючи всяку хворобу й всяку недугу в народі”. (Mt 4,23). Ісус завжди був уважний до знаків свого часу, жив поруч з тими хто страждає від болю, які були безнадійними, можна сказати, що Ісус був сміливий Він зцілював навіть у суботу, що за законом є для євреїв день відпочинку. Хоча ми живемо у злі нерівності та байдужості, у нас є багато людей які як Ісус, віддають себе іншим, тому цього місяця Папа просить нас молитися за медичних працівників. Це люди, які насправді дають свої руки, готові піклуватися, робити іншим добре. У цей важкий період який ми переживаємо, ми повинні дякувати Богу за стільки лікарів і працівників, які безстрашно боролися за те, щоб наші брати мали життя в достатку. Скільки їх близько до тих хто вмирає, до матерів які плачуть за синів, до онука, який плаче за дідом. Це свідчення близькості та ніжності.

Намірення за Євангелізацію

Цей свідок мужності та жертвності може не отримати жодних ознак підтримки, особливо в бідніших країнах. Ми маємо багато прикладів від медичних працівників які виїхали з Бразилії, щоб надати допомогу в цих місцях, живучи і роблячи тільки те що їм можливо, тому що без матеріальної допомоги державних товариств неможливо гідно служити людям, на які вони заслуговують. Тому Папа просить нас молитися; подумаймо як важко не мати ліжка, не мати ліків, слухати дитину яку має болів і не мати можливості надати допомогу. Коли настає час політичних кампаній, ми завжди чуємо поняття чесності, поваги, але бачимо насправді, що це не так. Ця сила характеру, яка повинна існувати і її поважати, далека від обіцянок.

Стараймося цього місяця виявляти нашу солідарність через молитви, щоб ми могли жити в любові та братерстві. Що державна політика в нашій країні та в інших країнах дійсно спрямована на захист, якість та процвітання людського життя. Будьмо вдячні що у нас є люди, які також віддані нашому фізичному здоров'ю. Саме цієї наполегливості ми просимо цього місяця для тих, хто присвячує себе справі здоров'я, щоб долаючи труднощі вони завжди могли просунути до глибших вод.

О. Стефан Вонсік, ЧСВВ

Intenção pela Evangelização

PELOS PROFISSIONAIS DE SAÚDE

Para que o compromisso dos profissionais de saúde na assistência às pessoas doentes e aos idosos, sobretudo nos países pobres, seja apoiado pelos governos e pelas comunidades locais.

“E percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do Reino e curando todas as enfermidades e males entre o povo”. (Mt 4,23) Jesus sempre estava atento aos sinais de sua época, vivia ao lado de quem sofre dores, de quem está desesperançado, pode-se dizer que Jesus era ousado, fazia curas até em dia de sábado, que por lei é dia de descanso para os judeus. Embora vivamos o mal da desigualdade e da indiferença, temos muitas pessoas que a exemplo de Jesus se doam para o próximo. Neste mês o Papa nos pede para que rezemos pelos profissionais de saúde. São pessoas que estendem a mão, estão prontos para cuidar, fazer com que outros estejam bem. Nesse período difícil que enfrentamos, temos que dar graças a Deus por tantos médicos e enfermeiros que destemidamente lutaram para que os irmãos pudessem ter vida em abundância. Quantos deles se fizeram e se fazem próximos de quem está moribundo, da mãe que chora pelo filho, do neto que chora pelo avô, enfim. Isto é testemunho de proximidade e de ternura.

Este testemunho de coragem e de sacrifício talvez não recebe nenhum sinal de apoio, principalmente em países mais pobres. Temos tantos exemplos de profissionais de saúde que deixaram o Brasil para dar assistência nesses lugares, vivendo e fazendo somente aquilo que é possível, pois sem ajuda material das sociedades governamentais é impossível atender às pessoas com a dignidade que merecem. Por isso, o Papa nos pede para orar; analisemos como deve ser difícil não ter uma cama, não ter um remédio, faixas para curativos, ouvir uma criança com dor e não poder prestar nenhum auxílio. Quando chega o tempo de campanhas políticas sempre ouvimos o conceito de integridade, respeito, honradez, mas vemos na realidade que não é isso que acontece. Essa força de caráter que deveria existir e ser respeitada está longe de sair de promessas.

Busquemos este mês exercer nossa solidariedade através das orações, que possamos viver o amor e a fraternidade. Que políticas públicas no nosso e em outros países sejam realmente para a defesa, qualidade e prosperidade da vida humana. Sejamos gratos por termos pessoas que se dedicam também pelo nosso bem estar físico. É esta perseverança que pedimos este mês pelos que se dedicam na área da saúde, que superandos as dificuldades possam sempre avançar para águas mais profundas.

Pe. Estefano Wonsik, OSBM

Apostolado da Oração

Apostolado da Oração - escola e vida na esperança

O Apostolado da Oração é um movimento que vive e promove a esperança, o otimismo e a vontade de se doar ao trabalho pelo Reino de Deus.

Esperança significa anseio, faz acreditar e dispor o coração para esperar por acontecimentos que trarão felicidade aos próprios membros e à comunidade, onde vivem e trabalham.

Esperança está relacionada a esperar por coisas que são boas, que são aguardadas. E o que mais um cristão deve esperar é que a vida seja vivida dignamente e tenha por meta o amor eterno prometido por Deus aos que nele põem fé. “Apeguemo-nos com firmeza à esperança que professamos, pois aquele que prometeu é fiel” (Hb 10:23).

Os motivos para ter esperança são muitos. Ao colocar sua esperança em Deus, e não apenas nos acontecimentos momentâneos, você encontra a paz. A esperança faz olhar o futuro com perspectiva otimista; contagia as pessoas que estão a nossa volta. A esperança está ligada ao amor e à fé; Deus é fiel e a nossa esperança como cristãos está Nele e não nas coisas da Terra ou em homens. A esperança nos livra do medo. “...*Nós nos gloriamos também nas tribulações, porque sabemos que a tribulação produz perseverança; a perseverança, um caráter aprovado; e o caráter aprovado produz esperança. E a esperança não nos decepciona, porque Deus derramou seu amor em nossos corações, por meio do Espírito Santo que ele nos concedeu*” (Rom 5,3-5).

O Apostolado da Oração é um incentivo a colocar os olhos em Deus e crer em sua Palavra. “E a esperança não traz confusão, porquanto o amor de Deus está derramado em nosso coração pelo Espírito Santo que nos foi dado (Rom 5,5).

Апостольство Молитви

Апостольство Молитви оживлює надію вірних

Церковне братство Апостольства Молитви це апостольський рух в Церкві, де члени стараються жити духом НАДІЇ на Бога і поширювати цю богословську чесноту словами, а головню молитвою між народом, заохочуючи його до місії в поширюванні Божого Царства,

Чеснота надії означає бажання надприродних дібр, віра яка розположує серце до співдіяння правдивого добра, яке походить від Бога й приносить людині щастя вже тут на землі, а головню повне щастя у вічності.

Надія спонукує вірного очікувати дібр непроминаючих і якраз це чого вірний християнин повинен бажати й про що старатися, - осягнути щастя непроминаюче обіцяне Богом тим, що на нього уповають: “Держімо непохитне визнання надії, - бо той хто обіцяв, вірний” (Євр 10,23).

Причин до плекання надії є багато; Надіючися на Бога, а не лише на переминаючі справи, людина осягає повний мир. Надія звертає наш зір на майбутнє життя з радістю і оптимізмом; вона зроджує радість в житті того, що надіється і розположує ту радість на його довкілля, згідно зі словами Святого Павла; *“Ми хвалимося в утисках, знаючи, що утиск виробляє терпеливість, терпеливість – досвід, а досвід – надію”* (Рим 5,3-4). Надія тісно злучена і йде разом з вірою і любов’ю, вона нас звільняє від страху перед майбутністю, що її Бог обіцяє тим, що на нього покладаються і нас утверджує в доброму.

Апостольство Молитви заохочує і спонукує вірних, щоб мати перед своїми очима доброго Бога й вірити у Його Слово, яке запевняє: “Надія не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний” (Рим 5,4-5).

PAJUV - Pastoral da Juventude e Vocação

A FIGURA DO PAI NUMA FAMÍLIA JOVEM

1. Ambiente: Ícone da Sagrada Família, Bíblia, Catecismo “Cristo, nossa Páscoa”, vela.

2. Oração inicial: Introduzir dizendo: desde as primeiras páginas da Bíblia temos presente à figura da família, do pai, da mãe, de gerações, de histórias de amor e de crises familiares, onde entra em cena, por exemplo, a família de Adão e Eva, (Gêneses 4), seguindo assim, o desenrolar de toda história até às últimas páginas do Livro Sagrado.

Pensando na figura do PAI rezar juntos o Salmo 127.

3. Dinâmica: Teia Familiar

Material necessário: rolo de barbante.

Desenvolvimento: Todos os participantes devem estar dispostos em um círculo. Cada um deve pensar uma resposta para pergunta: o que significa família para você?

Segurando a ponta do novelo o primeiro responde e em seguida escolhe alguém para jogar o novelo. Seguem respondendo e passando o novelo até o último participante.

Por fim, pedir para que observem o desenho da rede e as relações estabelecidas.

PAJUV - Pastoral da Juventude e Vocação

Após a observação do desenho formado, finalize explicando:

√ Que a família é exatamente isso, uma teia, onde todos estão ligados um ao outro.

√ Questione sobre como estão sendo estruturadas as NOVAS famílias na atualidade.

√ Quais conceitos, parâmetros (cristãos, morais, mundanos) norteiam essas novas famílias.

4. Textos Bíblicos:

Provérbios 31,15-17; Atos 10, 2; Gênesis 18,16-19

5. Desenvolvimento:

O ano de 2021 foi dedicado a São José. Figura de um santo presente na vida de Jesus e Maria - Sagrada Família. Para as próximas reflexões mensais vamos tomar como base os textos do Papa Francisco os quais abordam a família destacando a figura do pai e da mãe dentro da família. Neste encontro vamos começar refletindo sobre **a importância do pai na constituição da família e na formação dos filhos**.

Para isso, separamos 10 mensagens apresentadas pelo Santo Padre Papa Francisco para inspirar você jovem nesta linda vocação. Confira!

(Sugestão ao coordenador - divida os jovens em 10 grupos ou 10 duplas e entregue uma mensagem para cada grupo discutir e apresentar ao grupo todo. Aprofunde conforme a discussão e o andamento das apresentações).

1. “Toda família tem necessidade do pai. Hoje nos detemos do **valor do seu papel**”.

2. “O pai **deve estar presente na família**, quer seja, próximo da mulher, para compartilhar tudo, alegrias e tristezas, fadigas e esperanças. E **deve estar próximo dos filhos** em seu crescimento: quando brincam e quando se empenham, quando ousam ou hesitam, quando erram e voltam atrás. Pai presente, sempre! Presente não significa controlador, pois pode anular o filho”.

3. “A Igreja, portanto, está empenhada em apoiar com todas as suas forças a **presença generosa dos pais nas famílias**, porque eles são para as novas gerações, custódios e mediadores insubstituíveis da fé, da bondade,

PAJUV - Pastoral da Juventude e Vocação

da justiça e da proteção de Deus, como São José”.

4. O pai “sabe bem quanto custa transmitir esta herança: quanta proximidade, quanta doçura e quanta firmeza”, mas também “quanto consolo e recompensa se recebem quando os filhos honram esta herança! **É uma alegria que redime todo cansaço**, que supera toda incompreensão e cura toda ferida”.

5. “**Os pais devem ser pacientes**. Tantas vezes não há outra coisa a fazer se não esperar; rezar e esperar com paciência, doçura, magnanimidade, misericórdia”.

6. “...Um bom pai sabe esperar e sabe perdoar, do fundo do coração. Certo, sabe também **corrigir com firmeza**: não é um pai frágil, complacente, sentimental. O pai que sabe corrigir sem degradar é o mesmo que sabe proteger sem se economizar”.

7. “Sem a graça que vem do Pai que está nos céus, os pais perdem a coragem e abandonam o campo. Mas **os filhos precisam encontrar um pai que os espera** quando retornam dos seus insucessos. Farão de tudo para não admitir isso, para não deixarem ver, mas precisam; e não encontrar isso abre feridas difíceis de curar”.

8. “Não se poderia exprimir melhor **o orgulho e a comoção de um pai** que reconhece ter transmitido ao filho aquilo que realmente conta na vida, ou seja, um coração sábio”.

9. “A Igreja, nossa mãe, é empenhada em apoiar com todas as suas forças a presença boa e generosa dos pais nas famílias, porque esses são para as novas gerações **protetores e mediadores insubstituíveis da fé na bondade, da fé na justiça e na proteção de Deus, como São José**”.

10. “**Toda família necessita de um pai**. Um pai que não se vanglorie de que seu filho seja parecido com ele, mas sem que se alegre de que aprenda a retidão e a sensatez que é o que conta na vida”.

5. Reflexão:

a) Vimos que a figura do pai na constituição da família e na formação dos filhos é muito importante. Você concorda com essa afirmação? Por quê? (*Leia mais sobre A paternidade responsável no Catecismo – Cristo Nossa Páscoa, página 304*). **Resumo:** Os filhos pertencem a Deus e são apenas confiados á tutela dos pais. Por isso, os pais devem educá-los, man-

PAJUV - Pastoral da Juventude e Vocação

tê-los numa conduta coerente e cristã. São João Crisóstomo afirma: “Os pais são chamados para criar os filhos não somente para vida temporal, mas também para vida eterna presando a vida espiritual”.

b) O pai deve estar presente na família e próximo dos filhos. Na sua família, este legado tem sido cumprido? (Partilhe com o grupo os bons ensinamentos de teu pai).

c) Ser pai é uma grande graça, uma benção de Deus. Que você jovem viva um namoro cristão, que você construa uma família com valores como a generosidade, o compromisso, a fidelidade e a paciência sendo sinais de misericórdia e proximidade para a vida familiar.

Discuta com seu grupo ou em duplas elencando elementos fundamentais que um bom pai deve ter.

Consulte o texto bíblico: Efésios 6, 4

6. Compromissos:

✓ Rezar durante o mês, por todos os pais, a fim de que exerçam com grande responsabilidade a missão da paternidade.

✓ Rezar pedindo a Deus, nosso Pai celestial, que os jovens assumam com consciência, fé e amor à responsabilidade de ser pai.

7. Oração:

A vós, São José, recorremos em nossa tribulação, cheios de confiança, solicitamos a vossa proteção para todos os pais de família. Vós fostes o pai adotivo de Jesus, soubestes amá-lo, respeitá-lo e educá-lo com amor e dedicação.

Olhai todos os pais do mundo para que, com amor e dedicação, eduquem os seus filhos na fé cristã.

Protegei todos os pais que trabalham arduamente no dia a dia para não faltar nada aos seus filhos.

Protegei todos os pais que se dedicam de corpo e alma à sua família.

Iluminai todos os pais que não querem assumir sua paternidade.

Olhai por todos os pais para que assumam e vivam com alegria sua vocação paterna. Amém!

Música: Que nenhuma família... (Pe. Zezinho).

MEJ - Movimento Eucarístico Jovem

Adolescentes apóstolos do Cristo Ressuscitado

Mt. 28, 1-20

Na Vigília Pascal ressoaram as palavras proferidas pelos Anjos ao lado do túmulo vazio de Cristo. Para as mulheres que tinham ido ao sepulcro na madrugada do primeiro dia depois do sábado, eles disseram: “Por que vocês estão procurando entre os mortos aquele que está vivo? Ele não está aqui! Ressuscitou!”

A ressurreição de Cristo é o acontecimento mais fascinante da história humana, que atesta a vitória do Amor de Deus sobre o pecado e a morte e doa à nossa esperança de vida um fundamento sólido como a rocha. Aconteceu o que era humanamente impensável: ‘Jesus de Nazaré [...] Deus o ressuscitou, libertando-o das cadeias da morte’”.

O Evangelista Mateus por meio da Palavra, nos leva ao túmulo vazio de Jesus. As mulheres, cheias de temor e alegria, estão indo às pressas dar a notícia aos discípulos de que o sepulcro estava vazio; e naquele momento Jesus aparece diante delas. Elas se aproximaram e o adoraram. Não era um fantasma, era Jesus, vivo, ressuscitado. Jesus expulsa dos seus corações o medo e as encoraja ainda mais a anunciar aos apóstolos o que aconteceu. Todos os Evangelhos ressaltam o papel das mulheres, Maria Madalena e as outras, como as primeiras testemunhas da ressurreição.

Pelo contrário, os discípulos, assustados, estavam fechados no cenáculo. Pedro e João, advertidos pela Madalena, apenas correm rapidamente e descobrem que o túmulo está aberto e vazio. Mas foram as mulheres as primeiras a encontrar o Ressuscitado e a anunciar que Ele está vivo.

Hoje ressoam também em nós as palavras de Jesus dirigida às mulheres: ‘Não tenham medo. Vão anunciar...’ Os ritos do Tríduo Pascal, que nos fizeram reviver o mistério da morte e ressurreição de nosso Senhor, agora com os olhos da fé o contemplamos ressuscitado e vivo. Nós também somos chamados a encontrá-lo pessoalmente e a nos tornar seus anunciados-

MEJ - Movimento Eucarístico Jovem

res e testemunhas. Nele nós também ressuscitamos, passando da morte para a vida, da escravidão do pecado para a liberdade do amor. Deixemo-nos, portanto, ser abrangidos pela mensagem consoladora da Páscoa e ser envolvidos por sua luz gloriosa, que dissipa as trevas do medo e da tristeza".

Todos nós, apóstolos e soldados de Cristo necessitamos reconhecer que o ressuscitado caminha ao nosso lado. Ele se manifesta para aqueles que o invocam e o amam. Primeiramente, na oração, mas também nas simples alegrias vividas com fé e gratidão. Podemos senti-lo presente também partilhando momentos de cordialidade, acolhimento, amizade e contemplação da Palavra e da natureza.

Nesta complexa realidade, o anúncio de Páscoa encerra em poucas palavras um acontecimento que dá a esperança: "O crucificado ressuscitou". Cristo ressuscitado é esperança para quem sofre devido à pandemia, muitos estudantes que tiveram dificuldade em socializar relações, pois todos precisamos de viver relações humanas reais e não apenas virtuais, para os doentes e para quem perdeu um ente querido, para os desempregados, para os médicos e enfermeiros.

Sabendo que Jesus é a ressurreição e que somos seus discípulos, o Santo Padre pede para sempre recordarmos que Jesus é aquele que "veio, vem todos os dias e virá no final". E acrescenta: *"Se conseguirmos ter mais presente essa realidade, estaremos menos cansados do cotidiano, menos prisioneiros do efêmero e mais dispostos a caminhar com coração misericordioso na via da salvação"*.

Este pensamento nos dá esperança, que estamos num caminho rumo à ressurreição. Ver Jesus, encontrar Jesus: esta é a nossa alegria!

Para reflexão e/ou partilha:

- Quais são os meus medos?
- Que pedras preciso remover, e quais pedras preciso otimizar para construção da minha vida?
- Como membro Apóstolo de Cristo ressuscitado reservo momentos de oração e encontro com Ele?

Gesto concreto: diariamente identificar, ler e meditar as passagens Bíblicas que fazem referência a Ressurreição.

Santo do mês de abril

Tiago, filho de Zebedeu
30 de abril

Tiago, irmão do Evangelista João. O nome Tiago significa o mesmo que Jacó. No Novo Testamento figuram pelo menos 4 Tiagos. Um dos que se chamavam Tiago era denominado Tiago, o Maior, para diferenciar de Tiago, o Menor. Era filho de Zebedeu e Salomé, portanto, irmão de João, o Evangelista.

Natural de Betsaida da Galileia, e, tal como seu irmão, era pescador. Ao conhecer Jesus Cristo, tornou-se discípulo do Mestre de Nazaré. Quando se menciona o seu nome nos Evangelhos, está ligado aos nomes de João e Pedro, quase sempre precedente ao de João, o que nos leva a concluir que ele era irmão mais velho de João. Faz parte dos três sempre chamados por Jesus, para acompanhá-lo, o vemos presente na transfiguração (Mt 17,1; Mc 9,1 e Lc. 9,28), na cura da sogra de Pedro (Mc. 1:29), na cura da filha de Jairo (Mc 5,37 e Lc 8,51), na agonia de Jesus, no Getsêmani (Mt 26, 37 e Mc. 14, 33).

Alguns episódios envolvendo Tiago merecem relevância. Conforme Marcos (10, 35-45), ele e João foram pedir a Jesus que lhes fosse permitido sentarem-se um à direita, e outro à esquerda, quando Jesus estivesse em Sua glória, fato que gerou indignação entre os outros dez apóstolos. Mateus (20, 20-28) se refere ao fato como tendo sido sua mãe que realizou tal pedido a Jesus. De toda forma, a resposta de Jesus lhes serviu de grande

Santo do mês de abril

lição. Depois de lhes ter falado do conteúdo amargo do cálice do testemunho que lhes competia sorver, e Ele lhes diz que verdadeiramente o sorveriam, reuniu os doze e lhes disse que aquele que desejasse ser o maior entre eles, fosse o servidor de todos. E, mostrando a sua humildade, ressaltou ainda que somente ao Pai competia conceder esse ou aquele privilégio.

Em outro momento, atravessava Jesus com seus discípulos a terra de Samaria, para ir a Jerusalém. Era sua última viagem para a capital. Restavam-lhe ainda uns seis meses de vida terrena. Desde esse outono até a próxima primavera, o campo da sua atividade seria Jerusalém e arredores. Narra Lucas (9, 51-55) que Ele despachou mensageiros adiante de si, que chegaram a uma povoação dos samaritanos para lhe preparar pousada. No entanto, como nada mais desagradasse os samaritanos do que verem israelitas se encaminharem para Jerusalém, à época das festividades religiosas, não o desejaram receber. Então Tiago e seu irmão João perguntaram a Jesus: "Senhor, queres que mandemos cair fogo do céu para os devorar?" Era o espírito de impetuosidade que falava naquelas bocas ainda jovens. Jesus os acalma, enfatizando que não viera para perder as almas, mas sim para as arrebanhar ao Seu reinado de amor. Foi nessa ocasião que ambos, Tiago e João, receberam do Mestre de Nazaré o apelido significativo de "filhos do trovão". Após a crucificação de Jesus, há referências de Tiago na Galileia (Jo 21,1-14), como partícipe da pesca milagrosa, no lago do Tiberíades, depois, em Jerusalém. Denunciado, ele foi preso, levado ao banco dos réus, interrogado e condenado. Era o governo de Herodes Agripa, sucessor de Herodes Antipas. Amigo do Imperador Calígula, foi favorecido por ele com o título de rei e de duas tetrarquias do Norte da Palestina, também a Galileia e a Peréia. O denunciante, diante da atitude serena do mártir, arrependeu-se de tal forma que, enquanto conduziam Tiago para a execução, se declarou também cristão, sendo condenado a morrer com ele. Durante o trajeto, pediu a Tiago que o perdoasse. Tiago se voltou para ele e num gesto sublime, o beijou, chamando-o de irmão e lhe desejando paz. Tiago foi decapitado, tornando-se o primeiro apóstolo de Jesus a morrer, na defesa de Sua causa. Segundo historiadores, foi no ano 41 da era de Cristo.

Покровитель на місяць квітень

Апостол яків, брат Івана Богослова
30 Квітня

Апостол Павло в посланні до Галатів пише, що разом з апостолом Петром шанувалися стовпами Церкви і апостоли Яков та Іоанн. Святий Яків правдоподібно був сином Йосипа Обручника від його першої дружини і тому в Євангелії називається братом Господнім. Після воскресіння Ісуса він став єпископом Єрусалимської церкви. Таким чином, на частку апостола Якова випала особлива діяльність: він не подорожував з проповіддю по різних країнах, як інші апостоли, а вчив і священнодіяв в Єрусалимі, що має таке важливе

значення для християнського світу. Як глава Єрусалимської церкви, він головував на Апостольському соборі в Єрусалимі в 51 році. Голос його тут фактично був вирішальним, і пропозиція, зроблена ним, стала резолюцією Апостольського собору (Дії, 15 розділ). Ця обставина має важливе значення, зважаючи на домагання католиків підняти апостола Петра на ступінь глави Церкви для того, щоб потім затвердити це верховенство за Римським папою.

Значення апостола Якова ще більше зміцнювало його подвижницьке життя. Служіння апостола Якова було важке серед безлічі самих затятих ворогів християнства.

Перебуваючи на посаді Єрусалимського єпископа близько 30 років, він поширив і затвердив святу віру в Єрусалимі та у всій Палестині. Коли апостол Павло в останній своїй подорожі відвідав апостола Якова, то в той час зібралися до нього пресвітери, і про успіхи християнської проповіді серед євреїв передали йому такими словами: «Бачиш, брате, скільки тисяч серед юдеїв увірувало, і всі

Покровитель на місяць квітень

вони ревнителі Закону» (Дії 21:20). Багато євреїв приставали до Церкви.

Бачачи такий вплив апостола, юдейські начальники стали побоюватися, щоби весь народ не звернувся до Христа, і вирішили скористатися проміжком часу між від'їздом прокурора Фесту і прибуттям на його місце Альбіна (62 р. по Р. Х.) для того, щоб або схилити Якова до зречення від Христа, або убити його.

Первосвящеником у цей час був безбожний саддукей Анан. При великому скупченні народу апостола вивели на портик храму, і після декількох улесливих слів зневажливо запитали: «Скажи нам про розп'ятого?» – «Ви питаєте мене про Ісуса? – Голосно сказав праведник. – Він сидить на Небесах по правиці Всевишньої сили і знову прийде на хмарах небесних». У натовпі було багато християн, які радісно вигукнули: «Осанна Синові Давидовому!» Первосвященики і книжники закричали: «О, і сам праведник в омані! «І скинули його на землю. Яків зміг ще піднятися на коліна і сказав: «Господи, прости їм! Вони не відають, що творять». «Поб'ємо його камінням», – закричали його вороги. Один священик з племені Рехавового почав умовляти їх: «Що ви робите? Бачите, Праведний за вас молиться». Але в цю хвилину один нелюд, по ремеслу сукнороба, ударив своїм праником апостола по голові і забив його. Разом з ним було вбито багато християн.

Юдейський історик Йосип Флавій, перераховуючи причини падіння Єрусалиму, говорить, що Господь, покарав євреїв, між іншим, за вбивство праведного Якова.

Апостол Яків незадовго до своєї смерті написав соборне послання. Головна мета послання – втішити та зміцнити навернених до віри юдеїв у стражданнях, які чекали їх, і застерегти їх від омани, нібито одна віра може врятувати людину. Святий Апостол пояснює, що віра, яка не супроводжується добрими справами, – мертва і не приводить до спасіння.

Церковний переказ приписує апостолу Якову складання найдавнішого чину Божественної літургії.

Texto em pedra fala de ressurreição do Messias décadas antes de Jesus

Arqueólogos estudam obra apocalíptica atribuída ao anjo Gabriel, do século I a.C. Se a interpretação for correta, a esperança sobre Salvador ressuscitado era judaica.

Da France Presse

Uma misteriosa placa de pedra que parece datar do século I antes de Cristo pode vir a mudar a percepção sobre as origens do cristianismo e revelar que os judeus, antes mesmo de Jesus Cristo, já acreditavam na chegada de um Messias que morreria e ressuscitaria após três dias.

Isso é o que afirma o pesquisador Israel Knohl, assegurando que sua análise de um texto hebraico escrito nesse pedaço de rocha "poderá mudar a visão que temos do personagem histórico Jesus". "Esse texto pode constituir o elo perdido entre o judaísmo e o cristianismo, à medida que insere na tradição judaica a crença cristã na ressurreição de um Messias", afirma o professor de estudos bíblicos da Universidade Hebraica de Jerusalém.

A peça se encontra em mãos de um colecionador, David Jeselsohn, que vive em Zurique, na Suíça, e que declarou tê-la comprado em Londres, de um antiquário jordaniano. A peça procederia da margem leste do Mar Morto, na Jordânia.

Ícone ortodoxo russo mostra o anjo Gabriel, porta-voz da revelação divina no texto (Foto: Reprodução)

Arcanjo Gabriel apocalíptica, apresenta a "revelação de que o arcanjo Gabriel vai despertar o Príncipe dos Príncipes três dias depois de sua morte". O texto está escrito, com tinta sobre a pedra, em 87 linhas, e algumas letras ou palavras inteiras foram apagadas pelo tempo. A análise de Knohl consiste essencialmente em decodificar a linha 80, onde figuram os termos "três dias mais tarde", seguidos por uma palavra meio apagada que, segundo o professor, significa "vive".

A paleógrafa (especialista em escritas antigas) Ada Yardeni é mais prudente no que se refere à palavra "vive". "A leitura do professor é plausível, apesar de a ortografia utilizada ser raríssima", afirma Yardeni, que publicou a primeira descrição da placa em 2007, na revista de história e arqueologia israelense "Cathedra". Outros pesquisadores também preferem não tirar conclusões tão radicais do texto descoberto e, inclusive, alguns duvidam de sua autenticidade.

Por sua parte, o arqueólogo israelense Yuval Goren, especialista em descoberta de falsificações, afirma não ter "detectado nenhum indício de falsificação no texto da pedra". "No entanto, minha análise não se aplicou à tinta", enfatiza o diretor do departamento de arqueologia e culturas antigas da Universidade de Tel Aviv. Uma arqueóloga, que pediu para não ser identificada, expressou suas dúvidas sobre a autenticidade da peça.

"Estranho"

"É muito estranho que um texto tenha sido escrito com tinta em uma placa de pedra e tenha ficado conservado até nossos dias. Para ter certeza de que não se trata de uma falsificação, seria preciso saber em que circunstâncias e onde exatamente a pedra foi descoberta, o que não é o caso", acrescentou.

O professor Knohl deve apresentar sua interpretação em um encontro em Jerusalém por ocasião do 60º aniversário da descoberta dos Manuscritos do Mar Morto. "Se essa descrição messiânica está realmente lá, isso vai contribuir para desenvolver uma reavaliação da visão popular e da visão acadêmica de Jesus Cristo", comentou o jornal "New York Times". "Isso sugere que a história de Sua morte e ressurreição não era inédita, mas parte de uma reconhecida tradição judaica da época".

ЧЕРЕЗ СМЕРТЬ ДО ВОСКРЕСІННЯ

Під час свого прилюдного життя, Ісус кілька разів предсказував про свої страсти, смерть і запевнив, що воскресне. Всі чотири євангелисти згадують про ті предсказання Ісуса, який згадує, що буде переслідуваний, суджений і засуджений на смерть але не стане переможений смертю, воскресне з гробу. Св. Матей згадує про те три рази при різних нагодах:

“З того часу Ісус почав виявляти своїм учням, що йому треба йти в Єрусалим і там багато страждати від старших, первосвящеників та книжників, і бути убитим, і на третій день воскресути” (Мт 16,21)

“Як вони зібралися в Галилеї, Ісус мовив до них: “Син Чоловічий має бути виданий у руки людям, і вони його уб’ють, але третього дня він воскресне” (Мт 17,21-22).

“Коли Ісус вирушив у Єрусалим, узяв зі собою дванадцятьох і дорогою сказав їм: “Отож ми вирушаємо в Єрусалим, і Син Чоловічий буде виданий превосвященикам і книжникам, і засудять його на смерть. І віддадуть його поганам, щоб ті глумилися, катували та розіп’яли його; а третього дня він воскресне” (Мт 20, 17-19).

Марко: “І він узяв навчати їх, що Синові Чоловічому багато треба вистраждати, а й відцураються його старші, первосвященики та книжники, буде він убитий, по трьох же днях воскресне” (Мк 31-33).

Лука: “Далі додав: “Син Чоловічий має багато страждати; старші, первосвященики та книжники його відкинуть і уб’ють, та він на третій день воскресне” (Лк 9,22).

Йоан: “Прийшла година для прославлення Сина Чоловічого. Істино, істино, говорю вам: зерно пшеничне коли не впаде в землю і не завмре, залишиться саме одне; коли ж завмре, то рясний плід принесе (...) Але на те ж я й прийшов – на цю годину. Отче, прослав твоє ім’я!” І голос із неба злинув: “І прославив, - і знову прославлю!”(...)“Я ж коли буду від землі

піднесений, усіх притягну до себе”. Це сказав він, щоб зазначити, якою смертю вмере. (Йо 12, 20-36).

Смерть не змогла перемогти того, хто є Життям. Вона взяла над ним владу лише на три дні, бо Ісус, своїм воскресінням, славно й вповні переміг смерть. І те воскресіння також призначене для усіх спасених у День Господній (Див. Рим 8,1011; I Кор 15; I сол, 4, 13-18)

Після трьох років перебування з учнями, Ісус створивши з ними тісну злуку, рішив задалегідь повідомити їх і приготувати до того, що з ним має відбутися. Знав, що, як всі люди, піде на смерть. але знав, що соєю смертю, яка родиться з любови, переможе ту іншу смерть, ака зродилася з ріха.

Через свою науку й діла, Ісус стягнув на себе ненависть релігійних лідерів, які були сліпо прив’язані до старинних традицій, часто людських, і не були здібні прийняти новості, що її приніс з неба Спаситель. Ця ненависть до Ісуса це була ненавистю до Божого Слова й до самого Бога, якого жиди називали Батьком – Отцем (Йо 8,31-47; 15,24).

Учні відчули, що час коли Ісус буде ув’язнений і піде на смерть вже зближається. Слова відваги Томи й Петра про це говорять (Йо 11, 7-16; 13,36-38).

В словах Ісуса про його смерть було осудження браку зрозуміння Божої науки зі сторони юдейської старшини, і запевнення, що правда Божа переможе, що й здійснилося (Мт 13,57; Йо 1,1;8).

Божий Син ніколи не настрахався перед ненавистю і переслідуванням релігійних провідників. Зберіг маєстат й повагу, в усьому був уважний, щоб творити волю Отця Небесного. Поводився як Агнець Божий, який бере на себе гріхи світу, але zarazом був і відважний, не боявся сказати правду. Покірний, чутливий, справедливий, правильний, милосердний, добрий, святий, чистий, мирний, в усьому творив волю свого Отця. Не замовчував перед тим, що ображало Божий маєстат й вмів опрокинути один за одним аргументи й запитання старшин.

Коли прийшов час, він не відкладав подорожі до Єрусалиму, не змінив свого навчання, а відважно йшов назустріч тому, що було призначено. Руководився справедливістю, любов’ю до Бога й до людей, до тих, які сприйняли його як Спасителя і до тих, що ним погордили.

Предсказання про страсти й смерть більше непокоїли апостолів ніж потішали предсказання про воскресіння, яке для них було чимось нечуванним. Але воно здійснилося, він Воскрес як був предсказав.

о. Т. Залуцький, ЧСВВ

DA MORTE PARA A RESSURREIÇÃO

Em diversas ocasiões, durante sua vida pública, Jesus anunciou aos discípulos a sua paixão, morte e garantiu a ressurreição.

Os quatro evangelistas, Mateus, Marcos, Lucas e João registraram o aviso antecipado de Jesus sobre sua morte e ressurreição. O evangelista Mateus faz três citações pronunciadas em locais diferentes.

“Jesus começou a manifestar a seus discípulos que precisava ir a Jerusalém e sofrer muito da parte dos anciões, dos príncipes, dos sacerdotes e dos escribas: seria morto e ressuscitaria ao terceiro dia” (Mt 16, 21).

“Enquanto caminhava pela Galiléia, Jesus lhes disse” O filho do homem deve ser entregue nas mãos dos homens. Matá-lo-ão, mas ao terceiro dia ressuscitaria. E eles ficaram profundamente aflitos” (Mt 17, 21-22).

“Subindo para Jerusalém, durante o caminho, Jesus tomou à parte os doze e disse-lhes: “Eis que subimos a Jerusalém, e o filho do homem será entregue aos príncipes e sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte. E o entregarão aos pagãos para ser exposto às suas zombarias. Açoitado e crucificado, mas ao terceiro dia ressuscitará” (Mt 20, 17-19).

Marcos: “E começou a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do homem padecesse, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos escribas, pelos sumo-sacerdotes e pelos escribas, e fosse morto, mas ressuscitasse depois de três dias. E falava-lhes abertamente dessas coisas” Mc 8, 31 – 33).

Lucas: “Ele acrescentou: é necessário que o filho do homem padeça muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos príncipes dos sacerdotes e pelos escribas. É necessário que seja levado à morte e que ressuscite ao terceiro dia” (Lc 9. 22).

João: “É chegada a hora para o filho do homem ser glorificado. Em verdade, em verdade, vos digo: se o grão de trigo, caído na terra, não morrer, fica só; se morrer, produz muito fruto (...) Mas é exatamente para isso que vim a esta hora. Pai, glorifica o teu nome!” Nisto veio do céu uma voz: Já glorifiquei e tornarei a glorificá-lo (...) E quando eu for levantado da terra, atrairei todos os homens a mim” dizia, porem, isto, significando de que morte havia de morrer” (Jo 12. 20 – 36).

A morte não teve poder de vencer Aquele que é Vida. O poder temporário da morte durou apenas três dias. Jesus a venceu definitivamente pela ressurreição que não é a sua ressurreição, mas é transferida aos salvos no Dia do Senhor. (Cfr. Rom 8. 10 – 11; 1 Cor 15; 1 Tes 4. 13 – 18).

Depois de uma convivência de três anos que gerou vínculos profundos com seus discípulos, o Senhor Jesus decidiu alertar e prepará-los para a sua ausência. Com os anúncios, foi iniciada a contagem regressiva que culminaria

com a morte e três dias depois, a ressurreição que deve ser vista como vitória da morte nascida do amor de Deus sobre a morte nascida do pecado do mundo.

Ao expor as Escrituras no sentido que o Espírito Santo havia dado a elas, Jesus atraiu sobre si o ódio da liderança religiosa judaica, rebelde à Palavra de Deus desde os antepassados. Esse ódio ao Filho foi transferido ao próprio Deus a quem os religiosos chamaram de Pai. João 8. 31 – 47; 15. 24.

Os discípulos presentiram que algo trágico iria acontecer com o Mestre. A ironia de Tomé e a pseudocoragem de Pedro fazem parte desse cenário. João 11. 7 – 16; 13. 36 - 38.

No alerta de Jesus estava contida a denúncia de que a verdade e a vida prevaleceria brevemente sobre o ódio e a morte. As Escrituras inevitavelmente se cumpririam. Mateus 13. 57; João 1. 11; 8. 43, 45.

O Filho de Deus jamais se intimidou com a ira dos religiosos. Manteve autoridade e o autodomínio. Portou-se em todo o tempo como Cordeiro de Deus que tira o pecado do mundo, mas não se furtou em ser o Leão de Judá quando isso foi necessário. Em Sua humanidade cultivou a humildade, a sensibilidade, a justiça, a retidão, a misericórdia, a bondade, a santidade, a pureza, a paz, a renúncia e a esperança. Não silenciou diante do que ofendia o caráter divino e por isso diluiu um a um os argumentos e as perguntas capciosas dos religiosos.

Ao iniciar a sua última caminhada para Jerusalém não hesitou em aceitar a paixão e a morte, prosseguiu decidido no cumprimento do que Lhe estava reservado desde o início da história da humanidade quando o pecado se instalou no mundo com a desobediência do homem ao Criador. Era necessário que Ele fosse a expressão maior do amor de Deus à humanidade e particularmente àqueles que O acolhem como Senhor e Salvador

O anúncio da morte de Jesus não impactou os discípulos tanto quanto a boa notícia de Sua ressurreição, algo inacreditável. Mas aconteceu, Jesus ressuscitou.

Легенда про великодне полум'я

Удосвіта, у неділю, після того як у п'ятницю поховано Ісуса, пішли жінки до Ісусового гробу, щоб згідно зі жидівським звичаєм, намастити тіло пахучими олійками. Йшли з журбою, бо не знали як зможуть увійти до гробу, бо він був замкнений, вони в день похорони бачили, що до входу був прикочений великий тяжкий камінь, а дотого там мала би стояти сторожа, щоб ніхто не прийшов і не вкрав тіла Ісусового, як цього вимагали від Пилата первосвященики, які боялися, щоб не здійснилося те, що Ісус був сказав, що він на третій день воскресне з гробу.

Прийшовши коло гробу, на превелике здивування побачили, що хтось відвалив камінь, що замикав вхід до гробу, а сторожі там не було. До гробу входили стривожені, з великим страхом, бо не знали що сталося, що гріб відкритий. Входячи, засвітили свічку але відразу побачили, що світла їм не треба, там був янгол, що сидів у головах гробу і він яснів як сонце і освічував все довкола. Очі його мали ясність блискавки, а одяг блищав, як сніг. Свічки не було потрібно в такій ясності й тому Марія Магдалина, скоренько вийшла із гробниці, встромила свічку у землю перед входом та повернулася назад до товаришок. З жаху жінки мов оніміли, бо тіла Ісусового там вони небачили. Тоді заспокоїв їх янгол:

— Чого шукаєте живого між мертвими? Чи ж не тямите, що Господь заповів, що третього дня воскресне? Ідіть і скажіть учням його, що ви тут бачили. Тіла Ісусового нема в гробі, він живий, він прославився славою божества, яка в нього завісди була!

І вони вийшли. Надворі схилилася Марія Магдалина, щоб узяти свічку. Та, коли простягла руку по свічку, легко скрикнула. Інші жінки спинилися та роздивлялися, що там сталося. І всі побачили, що поки вони були в печері, свічка змінилася. Вона стала квіткою, гарною вогнем ясніючою квіткою. Високість і стрункість свічки залишилися, однак полум'я було вже не одне: її оточувало багато лагідних племінців. Було це ясне жовте цвіття. На самому споді горіли великі, розквітлі квіти-племінці. Що більш угору, то менші були вони, а на самому вершечку були пуп'янки. Це були гноти, що ще не горіли. Завжди, коли одне полум'я згасне, зразу запалюється нове цвіт-полум'я. Так спинається світло помалу, щораз вище, до синього неба.

Цю квітку й досьогодні називає наш народ «дивиною», або «царською свічкою». «Дивиною» тому, що здивувала побожних жінок, а «царською свічкою» тому, бо вона зацвіла раненько у Христове воскресіння, на його честь.

Коли побожні жінки вийшли з гробу та зайшли на леваду, бігли, щоб сказати апостолам, що сталося, по траві стелилося-горіло жовте полум'я. Було того полум'я густо та багато. Жінки відразу здогадалися, що туди приходив Господь. Вони не зважилися йти за таємними слідами. Вогники були ніжні, мов шовк, та непорушні. Квіти, що вирости під святими ногами воскреслого Спасителя, — це дрібні жовтенькі, подібні до вогню квітки. Вони нагадують нам, що вони зацвіли під ногами Ісуса, що воскрес і простелилися рядочком куди йшов Ісус воскреслий.

Від того часу в народі зродився гарний звичай шанувати квіти, дивитися на них неначе на Боже чудо, бо вони виявляють присутність Бога всюди по цілому світі...